

Факультет історії

Історія гладіаторських боїв. В Римі

АВТОР ПРЕЗЕНТАЦІЇ: ПОНОМАРЕНКО СОФІЯ

ГЛАДІАТИРИ

гладіатори- це бійці, які билися на арені в Давньому Римі на потіху публіки . Згодом гладіаторські бої перетворилися на розвагу, яка приносила тим, хто їх влаштовував, величезні гроші. На гладіаторських боях, ніби на кінних перегонах, робили великі ставки на переможця.

У 1 столітті до н. е. без гладіаторських боїв не відбувалося жодне свято. Розпочиналися гладіаторські ігри урочистим виходом (ротра), під час якого публіка розглядала гладіаторів. Багато хто з них виступав у національному одязі зі зброєю свого народу. Адже бій гладіаторів - це й військовий полігон, і школа виховання, яка виховувала зневагу до смерті, мужність і непохитність

гладіатори «риба» та «рибалка».

Популярними були гладіатори «риба» та «рибалка». «Риба» (мірмілон) одягав поверх туніки лати, озброєнням слугували щит і короткий меч, а «рибалка» (ретіарій) не мав жодних захисних пристроїв і був озброєний тризубцем, а в лівій руці тримав сітку. Уся хитрість цього бою полягала в тому, що «рибалка» мусив обплутати «рибу» сіткою так, щоб той не встиг прорвати сітку мечем, а потім вбити «рибу».

андабати

Вихід гладіаторів замикали пари андабатів. Це були гладіатори, які боролися із зав'язаними очима. Вони були одягнені в короткі туніки й озброєні тільки короткими клинками, більш схожими на звичайні ножі, ніж на мечі.

Голову кожного покривав шолом, а на його опущеному й закріпленому забралі були дуже маленькі щілинки для очей. Андабати мусили битися один з одним наосліп, неначе граючись у піжмурки.

лорарії

Так веселили вони глядачів,
поки лорарії - спеціально
приставлені служителі,
підганяючи розпеченими
залізними прутами, не
зіштовхували їх упритул, щоб
вони швидше вбивали один
одного

Глядачі отримували несамолюбиве задоволення та брали участь у вирішенні долі пораненого бійця. Якщо вони хотіли пощадити переможеного, то піднімали вгору великий палець правої руки, і гладіатора відпускали живим. Коли ж великий палець правої руки опускали вниз, - то був сигнал: «Добий його!» - і повалений гладіатор діставав смертельного удару. Подібна розвага так прижилася в Римі, що гладіаторські бої стали влаштовувати з будь-якого приводу.

Дякую за увагу